

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regula expediției a foii.

Domnii abonatori sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fișuile, în care li-s'a trimis dijarul până acuma.

Administrațiunea dijarului

„Tribuna“.

Avem să ne împlinim datorința.

Alegătorii români din comitatul Sătmar, din părțile fostului Chior și ale Sălăgiului, întruniți la 17 Februarie a. c. în Baia-mare, au înaintat o reprezentațiune către miniștrul ungar de culte și de instrucțiune publică, contele Albin Csáky. Această reprezentațiune, pe care cetitorii noștri o cunosc, și-a luat de basă afacerea cadredelor de limba română și a religiunii la gimnaziile din Sătmar și Baia-mare. Dar' ori-și-care Român, care va fi cetit această reprezentațiune, se va fi încălzit de rezoluția bărbătească și de însuflețirea nobilă, cu care Românii sătmareni și sălăgieni pășesc totodată în reprezentațiune lor pentru o bună părțică din gravaminele generale ale poporului român. Avem deci cuvinte de a mulțumi fraților noștri întruniți la Baia-mare pentru atitudinea lor voinicoasă ce rezultă din fiecare cuvânt al reprezentațiunii lor, dar' totodată i-am și felicitat pentru ideea, realizată de astădată numai prin ei, de a manifesta și pe această cale nemulțumirea, mahnirea și amărăciunea, de

care este bântuit poporul român în aceste vremuri de grea încercare.

Trei-deci-și-una de adunări, cercetate de țeci de mii de cetățeni români, s'au ținut în toate părțile patriei noastre. Toate aceste adunări au protestat unanim în contra politicii de maghiarizare. Între multele țeci de mii de cetățeni români, care au venit la aceste adunări, nu s'a găsit nici unul singur, care să-și ridice glasul sau pentru politica ce se propagă de stăpânitorii țilei. Afară de conferința din Baia-mare toate aceste adunări s'au mulțumit cu rezoluțiunea de protest votată în unanimitate și s'au risipit. Causa acestei procederi nu putea fi alta, decât convingerea tuturor, că aici în patria noastră, ori-unde am merge cu plângerile noastre, am da de uși încuiate și de urechi surde. Cu toate acestea, credem noi, că nu, mai ales nu pentru un popor asuprit, care mai are o rață de speranță de a-și redobândi drepturile sale pe cale constituțională, poate fi normativă în lupta sa acea convingere. Cele mai ferecate uși se pot deschide și aici surdii, care se fac a nu auzi, încep a înțelege dela o vreme cuvinte abia suflate!

Dacă toate acele trei-deci-și-una de adunări de protest ar fi mers un pas și mai departe și ar fi înaintat în înțelesul rezoluțiilor votate reprezentațiunii, fie guvernului, fie parlamentului, fie Coroanei, nu trebuia să fie efectul mai mare? Dacă toate acele trei-deci-și-una de adunări de protest ar fi provădit reprezentațiunile votate cu iscăliturile tuturor ce au luat parte la votarea lor; sau dacă toate acele trei-deci-și-una de adunări de protest ar fi trimis fiecare pentru sine deputațiunii, care se prezente adresaților reprezentațiunea, care cuprindea gravaminele expuse în modul cum au știut Sătmareni și Sălăgienii să-și le înșire?

Românul e pacinic și liniștit din fire, dar' dacă e vorba de călcarea drepturilor noastre cele mai sfinte trebuie în sfârșit să ne folosim de toate mijloacele ce ne stau la dispoziție în cadrele constituției și ale legilor. În această privință nu putem face prea mult. Presa șovinistă maghiară și maghiarofilă și așa vestesce și acum înca lumii, cu toate că s'au întemplat până aci, că poporul român din țerile supuse coroanei Sfântului Stefan e mulțumit, și numai nisce „agitatori“ își dau silință de a produce larmă și semne de nemulțumire. În apropierea guvernului

statului n'avem nici un singur om, care ar avea puterea să ne deschidă ușile ferecate și să facă urechile surde să audă. Coroana e ținută tocmai de acel guvern al țerii la distanță, ca noi să nu ne putem apropia cu plângerile noastre de ea în lipsa unui sau mai multor țiare străine, care ar sta în serviciul causei ncaștre, în străinătate numai din când în când străbate ceva despre noi și și atunci presa independentă străină are a se lupta cu birourile de presă guvernamentale.

Așadar noi Românii avem, sub asemeni împregiunări, îndoița datorință, nu a cere, căci n'avem astăzi dela cine, ci a dovedi pe toate căile posibile legale nemulțumirea noastră. Adunări, rezoluțiuni, reprezentațiuni și deputațiuni trebuie să fie astăzi un punct stabil al programei noastre de acțiune. Și nu trebuie să ne privească și nici nu ne poate descurăgia, dacă găsim uși încuiate și urechi surde. Datorința noastră e să dovedim în mod convingător pentru toți nemulțumirea noastră, și această datorință noi o împlinim nu numai ca fii ai națiunii române, ci și ca fii credincioși ai patriei noastre. Dacă aceia, care țin cârma statului în mâinile lor, nu voesc nici să ne vadă, nici să ne asculte, pe noi nu ne poate împede la împlinirea acelei datorințe.

Noi am dorit ca reprezentațiunea Sătmarenilor și Sălăgienilor să fie apreațită după cuvânt și din acest punct de vedere.

Efectul Memorialului bucureșean.

„Nemzet“, primul organ de publicitate al guvernului unguresc, publică în fruntea nrului seu dela 27 n. l. c. — ediția de seara — sub titlul „Atacul studenților români“ o serisoare din Geneva, care dovedește pe deplin, cum conțetățenii noștri maghiari se tem de efectul, pe care Memorialul studenților români îl va avea înaintea străinătății. Pe deasupra aceste expectațiuni de tot hazlii ale unui student „maghiar“ cult asupra studenților „apusenii“, atât de „inculti“, vor procura cetitorilor noștri o lectură neșpus de amuzantă.

Eată scrisoarea:

Noi numai din foile din Ungaria cunoaștem mărețul act de acuză al studenților români. Dacă va și sosi, el, ce e drept, nu va prea scoate din văgășul lor roatele lumii. Dar' fie-mi permis a spunu unele și

altele daspre tinerimea universitară apuseană, despre acest for de apelațiune al Românilor, și despre eventualul efect al numitei scrieri fanfaronade.

Cutez să spun, că studenții francezi și germani, când es din școalele medii, nu stau pe același nivel al culturii generale, pe care stă la noi un tiner ce a făcut maturitatea cu succes egal. În unele și alte ar pute să fie mai temeinici (cu toate-că și aci mai începe câte un poate), dar' de altă parte însă în multe privințe tradează o lipsă de orientare surprinzătoare.

Geografia, cunoscințele de popoare și universale, istoria la ei în cele mai multe cazuri se extind numai până la granițele proprii lor patrii. Ca-și-când nici nu s'ar plăti să se ocupe mai departe, cu celelalte. Întocmai ca Șvabul de odinioară, care nu se cuteza să-și are până în capăt bucățița de pământ, pentru-ca nu cumva la meșină să se întoarcă lumea cu el.

Dacă mai înainte așa fi cetit asemenea lucruri, mărturisesc, deabia așa fi putut crede așa ceva despre fiii acestor națiuni culte, mari și puternice. Ba ținam totdeauna de exagerări bună-oară datele anecdotice ce circulau despre ei. Acum știu, că casurile întemplate în realitate întrec și pe cei mai iscușiți fabricanți de anecdote.

Aș pute să aduc cu grămada exemplele ce te fac să riți, dacă cealaltă parte a lucrului, care ne privește pe noi, nu te-ar face să te năcăjesci. Căci în sfârșit, dacă în aboul universal nici nu s'ntem cea mai mare literă, atâtă tot vom fi noi, ca acela, care țice despre sine, că știe ceti, să nu privească la noi ca la nisce ființe necunoscute?!

Cu un cuvânt, studenții români au nimerit forul, înaintea căruia — cel puțin icolea — își pot deplânge comedia lupului îmbrăcat în pele de miel.

Se știe mai departe, că la universitățile apusene ce rol însemnat mai joacă încă și azi deosebite societăți de studenți. Și așa câte o societate de studenți din Geneva stă spre pildă în corespondență nu numai cu celelalte societăți elvețiene, ci și cu asemenea societăți nemțesci, ba chiar și englezesci. Ba cu privilegiul câte unei festivități convin unele ce altele și prin delegații lor. Cu un cuvânt spiritul de societate — în bine și în rău — îi ține totdeauna laolaltă până la un punct oare-care.

Nimic mai natural deci, decât ca ei să iee sub discuție cu mare folos proclamațiunea „fraților“ dela București (Aceasta e numirea oficială) — și poate — Dumneșeu să ferească patria noastră maghiară de marea nenorocire, — să aducă ici-colea și câte o „sentență“ în contra noastră.

Dacă Românii ar striga acolo acasă la ei, minciunile lor la nici o întâmplare nu s'ar lua în serios, noi numai un răspuns demn am avea pentru ele: Tăcerea, neșăgarea în seamă. Așa însă în adevăr nu ar fi corect dela noi, dacă am lăsa ca această „apucătură“ să le fie spre folos. Dacă nu am voi cumva să arătăm nașionilor apusene, că țeu nouș puțin ne pasă ce păreri auvei voi despre noi.

„Burschii“ și „casquetii“ mai curând sau mai târziu es în vicia de lungă vergeaua cea lungă și păharele cu bere, și de ce să lăsăm, ca din iocana zugrăvită astfel despre noi să ducă ei cu sine măcar și o singură bucățiță.

Căci caricatura Românilor, fie cât de plină de abnormități, tot ar lăsa ea vre-o urmă în inimile accesibile. Căci se vedem numai cum se prezintă această iocană?

Pe o parte o națiune de martiri săracă și apăsată, care de o mie de ani luptă cu caracterul seu eroic și cu moravurile sale nepătate în contra unei „venituri“ de tirani. Aceea e alba nevinovăție, acestia sunt tot ce e rău, ce e sălbatec, în vinele lor curge încă și acum sângele lui „Dzsingiszkan“ și al „Biciului lui D-șeu“.

Și care inimă omenească nu se pleacă fără de voce spre cei-ee plâng și sunt persecutați pe nedreptul? Mai ales dacă aceea inimă e tină și într'însa laborează presupuneri sinistre de tiranie, de apăsare și de oftările nașionilor înșetoșate de libertate.

În această procedere deci urmașii nefalsificați ai Caesarilor și Bruților au avut mai multă minte, decât ar presupune omul despre ei.

Dar' e la rîndul tinerimii maghiare, ca să deo o leacă la o parte toga de pe laba de cal.

Se înțelege, națiunea și alți factori ai statului nu au să țică nimic aci, dacă voim să ne păstrăm serioșitatea. Mișcarea tinerimii universitare în această afacere e însă foarte la loc.

Mihail Szabolcska.

O întimpinare.

Primum următoarea scrisoare:

Onorată Redacțiune!

În numărul 63 al „Tribunei“ ați publicat o „Correspondență din București“, în care — spre surprinderea mea cea mai mare — am aflat și următorul pasaj:

„Cu atât mai întristător a fost, că tocmai la noi în Sibiu (?) s'au găsit două dijare, care se batjocoresc memorialul (studenților universitari din România), făcându-l nedemn, mincinos, calunios etc. și în românește și în nemțesce! Diarele de aici vor răspunde,

FOIȚA „TRIBUNEI“

Ângerul mântuitor.

— Narațiune. —

În apropierea băilor de abur pe un deal mărișor era castelul proprietarului Corell, zidit în stil elvetic; lângă castel era o grădină admirabilă de toată frumșea.

Extinsa grădină în dreapta și stânga era țermurită de brădet. Toată locuința făcea ochiului o impresiune plăcută, amicală, încât involuntar i-se stîrniua în suflet cugetele, că acolo nu pot locui decât oameni fericiți, oameni veseli.

Dela castel scobora scările un tiner înalt de o statură sveltă, bine făcut. Pe fața lui palidă însă veselia nu arăta nici un semn, fruntea moroasă, privirea posomorită, pērul negru în disordine îi împrumutau o expresiune răspingătoare.

Începă a examina împregiurul seu, ca-și-când se teme, că cineva îi urmărește pașii. După o privire scurtă în giur de sine o luă în stânga spre brădet cu pași repezi.

Dincolo de pădurea de brad era un câmp bogat sēmēnat cu săcară. Vēntul zuzăia vātēmător spiciele cele coapte.

Tinērul privi scrutător printre săcară, ca-și-când ar fi zărit ceva alb scilpind acolo, dar' nu, nu era decât un joc al fantasiei, creerii îi ardeau, cugetele îi erau revoltate. Scoate apoi cu o mișcare repede din buzunar un pistol mic de argint, în care erau gravate inițialele T. C., și îl aședă sub un arbore, ear' el se

răzīmă de trunchiul altui arbore din apropiere și se adūnci în cugete. Sufletul îi era răpit de aduceri aminte, imaginațiunea îi reproducea credincios reprezentațiunii din trecut.

Ușurința, aburdălnicia, cu care ai fost datat în vieța șgomotoasă, nu rămāne aceași și la cruda tradare.

Tiboriu Corell era fiul unui bogat bizar, care dela etatea de optșpeșce ani îl luă din societate și vieța, voinđ a-i da o educațiune singulară, anume voia, ca fiul seu să se ocupe numai cu științele.

Aplecarea lui Tiboriu dealtecum încă nu era spre plăcerile vieții, până nu intră în o capitală spre completarea studiilor mai înalte. Bētrānul Corell îl încredință aici unei rudēni, unui holteiu bētrān.

Unchiul seu era de principiu: „a gusta vieța și toate plăcerile ei“. Și așa Tiboriu fu condus în lumea mare. Tinērul fu însă repede răpit de delicii. Prādă mii pentru sburdălniciile lui și mai mult pentru o actriță, care îi duse la sapă de lemn nu numai averea, dar' și credința, încrederea și curățenia sufletului.

Când Tiboriu fu majorean, primii partea din averea mamei sale, care însă nu-i ajunse spre a-și acoperi datorile nici jumătate. Acum se grābi la tatăl seu în speranță, că făcēndu-i mărturisiri pōckete îi va plăti datorile; se înșelă însă, căci înzadar ceru, se rugă, promise firm îndreptare și păstrarea onoarei numelui, — bētrānul rămāne neînduplecat.

Virtoasa cerbiea a tatălui seu îl amārī până la extrem; ambițiunea nu-l lāsă să trāsēască fără onoare; se hotārī să urmeze modei

spirituale a timpului, „a scāpa de toate prin sinucidere“, cu acea intențiune merse acum prin brădet. După o stare scurtă în melancolie își desbumbă vesa cu un suspin desperat și-și căută mijlocul inimii, ca descărătura să fie bine nimerită. Se întoarse apoi după revolver, dar' ce mare îi fu mirarea, când află în locul armei două floricele, o liliie și inima lui Isus. Privia iritat la miraculoasa arētare a florilor, începă a căuta arma perđēndu-și paciența, dar' zădarnic, a trebuit să dispară în mod supranatural, căci el nu vēdē pe nimenea apropiindu-se.

Preste tot era liniște adūncă, numai vēntul mai făcea să șopotēasō spiciele coapte de săcară. Îi plēsni un cuget, cu care se ridică repede și începă să despartă firele de săcară în speranță, că acolo va afla pe acea țeiță, care a voit să-i mātueasō vieța, dar' în pustiu privia și căuta, căci nu observa pe nime.

Se întoarse meditānd cu pași domoli earāși cātără pădure. Și când ajunse la margine, îi erau înșepenite picioarele, capul își perđē echilibrul și în câteva momente toată ființa i-se transformă. Luă de nou în mână lilia cu inima lui Isus, și privindu-le cu ochii sufletului, se inspiră de un foc sfāt, — însufleț. Începă a crede, că este o putere mai înaltă și o ființă supremă, care grijesce și de faptele lui, și de bună-seamă aceea a trimis țeița invisibilă, care a pus în locul armei uciđētoare floricelele acele, care să-i aducă aminte: Cāt a pātimit Mātuitorul lumii, inima lui cātē rāni adūnci a suferit și cu ce răbdare și-a suportat șoarta, ca să mātueasō omenimea nerecunoscătoare.

Duse apoi micile flori ca nisce reliquii sfinte la buze și apoi le băgă cu multă îngrijire în portofel. Ochii îi străluciau și își propuse, că va trāi luptāndu-se pentru existență.

Mai avea încă prețioase dela mamă-sa, care îi erau chiar destul pentru drumul în America. Lāsă tatălui seu în o epistolă scurtă hotărērea sa și după cātēva țile plecā să-și caute norocul în altă parte a lumii.

* * *

Trecură șese ani. Despre Tiboriu nici o știre nu veni, nici tatălui seu nu-i scrisese nimic în tot timpul acesta. Lucra în continuu, nepregetāndu-și nimic și cu diligență de fer. În anul prim îi venia greu comodului domnișor să se dedee cu lucrul, dar' împregiurările nu-l iertau să stee neactiv. Numai înainte, înainte îl îmbārbāta și ambițiunea sporul făcut. Cu mīntea lui ageră ușor să deprinse în vieța și lucrurile americane. Făcū întreprinderi chiar cūtezătoare și ori-ce începea îi succedea, însuși zimbăia de norocul seu fabulos, începă a crede, că chiar floarea inimii lui Isus îi aduce și norocul.

După-ce își făcea lucrul, în oarele libere lua adese-ori înainte decizētoarele flori.

Cugeta scrutător, că cine ar pute fi acea ființă, care i-a mātuit vieța prin acele floricele. Nu înceta însă a crede, că istoria acestei enigme va ave și urmare și fine. Știa, că nu a rămāne mult în America, nu era el în așa mēsūr rob al arului, ca pentru acest idol să fie abil a-și uita adorata-i patrie. Așa se și întēmplă, că după șese ani se grāblī cātără casă cu o bogăție

imensă și adunată prin diligența și puterile proprii.

Sosī destul de curēnd spre a fi prezent la momentele ultime ale tatălui seu. În ochii obosiți de atāția ani ai bētrānului Lucia bucuria, când își revēdē fiul, și încă într'o stare atât de fericită. Strīnse liniștit māna lui Tiboriu, căci acum știa, că bogăția străbună o lasă în mână vrednică. . .

Tiboriu după moartea tatălui seu luă toată averea în posesiunea sa. Apoi împreună cu bogăția adunată în America deschise o școală de agronomie. Proprietarii vecini priviau cu atīmă și iubire la tinērul serios și cu judecată.

Abia trecū o jumătate de an și Tiboriu fu ales în unanimitate deputat dietal. Acum i-se deschise o carieră strălucită. La auđul elocuentelor sale discursuri nu numai prietenii, dar' și inimicii rămāneau încāntați.

La auđul vocii sale tot ochiul era așfītīt la statura lui bārbātă. Toți îl stimau și prețuiua, dar' aceasta nu-l putea face fericit. În inima lui era un gol, pe care nu-l puteau umplea nici gloria, nici amiciția și nici averea.

În o seară a carnavalului luă parte și el la un bal, la stāruința prietenilor, ca să-și alunge monotonia. Se primbla prin sala iluminată măiestrit și elegant mobilată. Se vedea însă, că pe el nu-l interesau frumosele dame, care treceau în sus și jos.

— Privește Tiboriu! Cāt de frumoasă damă e aceea în toaletă rosa decorată cu lili albe, serios, o ființă de încāntat, astăzi o vēd prima-oară în public și așa se vede, că

unele, ca liberala „Gazeta Nouă“, au și scris un articol în contra revistei domnului Diaconovich.

Nu pricep, cum s'a putut întâmpla, ca D-Voastre să publicați fără nici o observare un neadevăr atât de grosolan despre o foaie, care tocmai ca și „Tribuna“ este organ al partidului național. Destul, că s'a întâmplat. Cred însă, că nu-mi veți lua în nume de rēu, dacă Vē rog s'emi permiteți, ca să fac cel puțin un ce D-Voastre ați înțeles și să reducă afirmațiunile sus atinse la adevăratele lor valoare.

Nu am lipsă de această rectificare față cu editorii memorialului, care vor ști foarte bine, cine li-a făcut servicii bune în afacerea memorialului; dar' nu mă pot lipsi de ea față cu acea parte a publicului român, care nu a avut ocaziune de a ceti fasciculul din urmă al revistei mele și astfel ușor ar pute fi mistificată cu privire la ținuta acestei foi.

Eată din cuvânt în cuvânt ce scrie „Românische Revue“ despre memorialul bucuresscan. După reproducerea părții principale împreună cu harta etnografică se ȳice (la pagina 21):

„Credem, că cetitorii nostri se pot lipsi de acea scurtă serie de casuri concrete, prin care memorialul ilustrează diferitele ramuri ale vieții publice în Ungaria și Transilvania, pentru-că „Românische Revue“ a avut ocaziune de a le servi în această cauză cu un material mult mai bogat și mai exact și astfel putem presupune la publicul nostru o cunoștință deplină a situațiunii“.

Se ȳice mai departe: „Deși memorialul nu și-a propus a produce un material complet în această direcțiune, ce dealmintrelea era și imposibil în cadrul acestei scrieri, ci din contră se adresează către cetitorii sei cu cuvintele: „Incredințați-vē prin ai vostri bărbai de încredere despre cele-ce se petrec în Ungaria“, totuși trebuie să o spunem sincer, că autorii nu întru toate au ales cu noroc acele casuri concrete, încât ici-colo nu regăsim pe deplin acel ton calm și demn, care distinge părțile sus publicate ale memorialului“.

Pentru scusarea acestei împregiurări se mai amintesc, — după-cum s'a făcut și în alte foi naționale, — că „această scădere e un lucru ușor de înțeles, pentru-că dela elementele, care în urma situațiunii create de regimul maghiar au fost silite a-și părăsi patria și dela care autorii memorialului și-au primit informațiunile, nu se poate cere întru toate o judecată absolut nepreocupată“.

Atăta e toată „critica“ ce a făcut „Rom. Revue“ memorialului. Nimic mai mult.

Mē mir acum, cum poate afirma cineva după cetirea acestei aprețieri, că „Rom. Revue“ a „batjocorit“ memorialul, „l-a făcut nedemn, mincinos, calumnios“, etc. Trebuie să presupun dar', că corespondentul D-Voastre nici n'a cetit numărul din urmă al revistei, ci a scris numai pe baza unor informațiuni neexacte. În cazul acesta însă trebuie să-l acuz de ușurință, care i-o iau cu atât mai mult în nume de rēu, pentru-că dl G. B. D. într'un timp era oaspe de toate ȳilele în redacțiunea revistei și astfel putea cunoaște mai bine tendențele și ținuta acestei foi.

Atăta despre „Corespondența din Bucuresci“. Pentru justificarea sus arătate aprețieri din „Rom. Revue“ fie-mi permis a mai aminti următoarele:

cuceresce, căci uite! O ceată de curtesani o încunguri.

Tiboriu privi, ca de comun, neinteresat în direcțiunea arătată, dar' în clipa următoare ochii i-se luminară.

— Mândră! — replică cu căldură, — cu mult mai mult, adevărată frumșeț! Privesce, eum joacă de grațios; învintindu-se în aer cu pērul ei lung, blond, aurii. Și pare a fi o ȳină din povesti. Nu-i scii numele?

— Ah! da, îmi aduc aminte, e nepoata contesei Zambory, Ana. Astăȳi tu condusă prima-oră în societate publică.

— Ce fericire, că m'ai făcut atent! Contesa e mătușă mea. Permite-mi, prietene să te părădesc, mi-e datorința a-mi saluta mătușă.

— Înțeleg, grăbesci să saluți pe mătușă ta, ca să te poți apropia de frumoasa Ana!

Tiboriu nu rēspunde nimic la observările prietenului seu. Sta deja înaintea mătușii sale. Trăsurile contesei sânt aristocratice, pērul i-e albit ca zăpada, e însă încă tot plăcută, a fost foarte simpatică. Și în ciuda celor, 60 ani, care o încungură, tinerii ascultă cu multă plăcere spiritualele ei conversări.

— Nu sânt în clar cu mine, iubite Tiboriu, să te primesc cu „bine ai venit“ sau cu înfruntări? — ȳice întinȳându-i mâna tinēriului, care se plecă înaintea ei respectuos.

— Cu înfruntări? replică Tiboriu ocupând locul gol de lângă contesa. — Și când am dat ocaziune mătușii, încât acum să merit înfruntări?

La reproducerea memorialului în revistă am aflat de lipsă a trece preste seria de casuri concrete din viața noastră publică, care dealmintrelea n'a fost publicată în nici una dintre foile noastre naționale, pentru-că, prelungită aceea, că trece cu vederea cele mai însemnate gravamine ale poporului nostru, — conține mai multe afirmațiuni neexacte, care pentru publicul destul de bine informat al revistei mele erau evidente și a căror înregistrare, — după convingerea mea, — ar fi detras mult din valoarea părților reproduse din memorial.

Fiind însă cauza atât de momentuoasă, nu am voit să lucră numai de capul meu, ci am cerut sfat la locul cel mai competent, încât toate câte le-am făcut în această cauză, s'au făcut în conștelegere deplină cu presidiul comitetului partidului nostru național.

Dr. C. Diaconovich, director la „Român. Revue.“

O foaie belgiană despre Români și Unguri.

Încetul cu încetul starea de lucruri din Ungaria va fi cunoscută în întreagă Europa. Foile străine, atât cele franceze cât și cele germane, se ocupă tot cu mai multă insistență cu cele-ce se petrec în Ungaria, dând informațiuni cât se poate de exacte despre lupta ce se urmează între Români și Unguri.

Astfel „Le Precurseur“ din Anvers (Belgia), după-ce dă relații despre starea din Ungaria și mai ales despre suferințele Românilor, scrie următoarele:

„Blandă și liniștită, harnică la munca câmpului, poporația română din Transilvania și din provinciile unguresci a avut să îndure aceste loviri nu fără să se plângă, dar' neschimbând nemulțumirea sa în fapte.

„Ceea-ce a făcut să se dea pe afară păharul nemulțumirilor este proiectul de lege al

*) E fapt, că memorialul bucuresscan a atins unele cercuri românesce de aici prin provocarea la un cas concret, care caracterizează în mod foarte pronunțat situația Românilor din statul ungar. Dl Diaconovich vine acum a constata nu numai acest fapt, ci și a arăta, care anume cercuri ale societății române se simt atinse. În fața dușmanului „Tribuna“ a creșut, că ni-meni din noi nu se va găsi, care de dragul rehabilitării unei persoane, fie ea cât de înaltă, va pute uita scopul principal al acolora, care, întruipându-se pentru cauza noastră română, au binemeritat de ea. Am jreșit mai departe, că combaterea memorialului, fie a autorului ori-ȳi-cine, va fi o treabă, ce au să o isprăvească numai dușmanii neamului românesc. Din aceste cauze, destul de binecuvântate credem, noi ne-a reținut a lua notiță de faptul, pe care dl Diaconovich ține, că ne e permis să-l discutăm. Dacă am lăsat pe corespondentul nostru din Bucuresci să dea în coloanele „Tribunei“ expresie opiniei cercurilor bucuressce despre atitudine. dlui Diaconovich și soții față cu memorialul, am împlinit numai o datorință, pe care o avem chiar și față cu acele cercuri.

Noi cu toate acestea nu voim să discutăm asupra acestui punct, fiindci ținem o asemenea discuție a cum și între împregiurările de astăȳi cu totul nepermisă. Nici înțelegerea avută cu „presidiul comitetului partidului nostru național“, la care dl Diaconovich se provoacă pentru a împărți răspunderea, nu ne poate îndemna a intra în discuția acestei materii, fiindci ea nu e nici chestiune de program politic, nici chestiune de partid. Și dacă este ea o chestiune de tactică, atunci mai bine e să tăcem, decât să vorbim. Red. „Tribunei“.

— Ei, și mai întreb? Nu ești aproape de o jumătate de an acasă și în tot timpul acesta nu ai cercetat nici-odată pe bătrâna ta mătușe!

— Scusă, iubită mătușe! Moartea tatălo m'a lovit atât de adânc, că-mi trebuî timp să-mi vin în ori earăși, deși nu vesel, cel puțin în oare-care liniște. Mē voiu silî însă în viitor să-mi coreg eroarea.

— Cu cât mai curēnd, cu atât mai bine te voiu vedē. Marția și Joia primesc visite, pentru tine voiu fi însă totdeauna acasă. Dar' să-ți prezentez pe nepoțica mea Ana, pe care tu abia o vei cunoaște.

— Vină mai aproape, copila mea! — și făcū semn frumoasele fețe, pe care jucătorul o conduse chiar acum la loc, să se apropie.

— Salută pe vērul tēu Tiboriu Corell — și-și fixă privirea mulțumită pe fața rumenă a încântătoarei copile.

Ana își ridică lucitorii sei ochi la Tiboriu, prietenele adese-ori i-au fost amintit de deputatul frumos, dar' rece și cu inimă de peatră. În secret și ea doria să cunoască această inimă de marmoră. Și când acum îi sta așa neașteptat înaintea ochilor, deveni perplexă, dar' numai pe un moment, apoi îi întinse mâna foarte amicabile.

— Dar' de ce n'ai venit mai curēnd? — îi ȳice. Acum nu-ți pot da nici un joc, toate îmi sânt promise. Zadaric mē privești așa mirat, nu, nu se poate nici o învintură, privesce și te convinge, ȳice cu o naivitate drăgălașă și îi întinse ordinea jocurilor.

ministrului Csáky, care este înaintea camerelor și prin care se obligă Români de a trimite copiii lor dela 3—6 ani în asile, unde să fie crescuți decătră înstitutoare și guvernante ungare, în limba și ideile maghiare.

„În toate districtele românesce, cetățenii s'au asociat pentru a protesta. Ca culme, jurnalele unguresci, după-ce au insultat pe cei care usau de un drept constituțional, ele au întărit sovinișmul sēlbatec al studenților și societăților „patriotice“. Scene de disordine au urmat. La Cluj mai ales, o adunare de alegători români, care discutau în liniște o adresă către parlamentul din Pesta, a fost atacată pe neașteptate. Jurnalele maghiare au aplaudat această „hazlie farsă“ și au felicitat pe „cavalerii patrioți“.

„Deși resignațiunea blandă a Românilor din Ungaria și Transilvania este proverbială, totuși sânt temeri de noue conflicte. Români din regatul independent sânt foarte mișcați, și s'a format o ligă pentru a veni în ajutor fraților amenințați de „cultura“ maghiară.

„Europa occidentală nu trebuie să uite, că rasa română este sentinela înaintată a civilizațiunii în Orient, și cu acest titlu, ea nu trebuie să privească cu ochi nepăsători ceea-ce se petrece la picioarele Carpaților.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Valea-Hașegului, în 25 Februarie 1891. (Miseria preoților.) Comuna Sâmpetru cu filia Săcel din Valea-Hașegului a îndurat o mare pierdere prin moartea iubitelui ei paroch Pavel Erdebeai, întâmplată la 3 Februarie a. c.

Perderea o simțesc înainte de toate soția sa rămasă cu 6 orfani (1 fițior și 5 fete), dintre care cel mai mare copil este de 13 ani.

Aușind despre moartea preotului menționat doamna baronesă Nopcsa din loc și sciind împregiurările casnice ale acestora, a alergat la casa răposatului preot, a luat pe vēduva preoteasă cu toate 5 fețele, le-a dus la sine, li-a făcut haine, a cumpărat cosciug răposatului și a dat alte multe și mari ajutoare.

Am atins lucruri ce compet secretului familiar, dar' este cunoscut, că consistorul arhidieceean gr-or. din Sibiu are o tipografie, fundată cu bun scop și frumoașe intențiuni de Marele Andreiu. Scim și aceea, că cât s'au discutat în sinoadele arhidieceesane, „că mēnirea și scopul tipografiei este ajutorarea vēduvelor preotese și a orfanilor rămași după preoți“.

Consistorul arhidieceean cere regulat dela protopopi în tot anul conspect despre vēduvele preotese, cu toate-că de un șir îndelungat de ani, după cât scie scriitorul acestor șire, nu s'ar fi împărțit între vēduvele preotese atari ajutoare.

Comisiunea administrativă a tipografiei ne-ar îndatora prea mult, dacă ni-ar da o lumină, pentru-ca să putem afla greutățile, care ar împedeca scopul cel sublim și mențiunea ce a avut-o încă dela început această tipografie.

În tipografia arhidieceesacă se vēnd felurite cărți bisericesci, școlare, precum și felurite tipărituri, — dintre care unele se vēnd destul de cu preț numai din împregiurarea, ca să se ajutore vēduvele preot-se și orfanii

— Ei, ei, cât ești de încredută, copilă! Tu crești, că toți de aceea sânt aici, ca să joace cu tine, ȳice rișind bătrâna mătușe. Ai uitat, că Tiboriu e în doliu și nu poate juca nici când ar vrē.

Ana se înroși.

— Scusați! exclamă. Acest bal prim recunosce, că m'a adus de tot în confuziune. Așa e, că pe mine mē țineți acum de o copilă spulberată, necugetată!

— Contrar! Amabilitate sper să aflū în d-ta, vēruță, — ȳice Tiboriu, și ochii lui frumoși, plini de flacări și-i aședă pe încântătoare damă.

— Dacă nu putem juca, permis mi-a fi să-ți oter brațul meu, cel puțin la o preumblare? întrebă Tiboriu.

Ana îndreptă o privire întrebătoare la mătușă sa și primi brațul vēriului ei. Mult timp se preumblară. Tiboriu asculta adâncit vocea ei dulce sonoră, inima lui rece o simțea încălȳindu-se și pe fața lui serioasă se iviră adese zimbete în decursul conversării.

Nu-și putea explica, ce-l atrase așa uimitor la prima convenire încă cătră consăngena sa, simțea însă, că tinēra damă cu naturelul ei vesel, cu dispoziția ei copilărească l'a fermecat de tot. Deja era demult trecută finea balului, odichnia singur în odaia lui și încă tot mai așudia aceea voce dulce, fermecătoare și încă tot mai vedea înaintea sa pe cea ȳinuță cu statura svelțită, simțea și ea de aceea ființă, care alungă intristarea și cămple pieptul seu dōșert. (Va urma.)

preoților, — și totuși rezultatul este necunoscut și dubios.

Apelez deci la inima bună a fiecărui deputat sinodal și în special la consistorul arhidieceean, cerēnd a aduce în discuțiune chestiunea aceasta de mare importanță în sinodul arhidieceean și încă astfel, ca neajungându-se ajutoarele ce le-ar pute da fondul tipografiei, să ne îngrijim toți ca unul pentru a ne crea un asemenea fond pentru alinaarea lipselor, pe care au a suferi ȳi de ȳi preotesele vēduve și orfanii rămași de preoți. Pentru-că abia pot crede, ca între lipsele noastre, de care am fi datori a ne îngrijii, ar fi alta mai mare ca aceasta, decă decât îngrijirea aceasta ce ni-o impune datorința noastră ca oameni și ca creștini.

O altă împregiurare este, că poporul prin multe dări și prin necumpētul seu a sărăcit întratăta, încât stola și alte biruri parochiale nu este în stare să le mai solvească, de unde provine, că parochiile după moartea preoților rămân mult timp vacante din lipsa de concurenți.

În ȳinutul Hașegului sânt multe parochii vacante, ear' îndepinirea lor, după cât sciu, o împedecă și zădărnicesce primo loco împregiurarea, că oameni cu calificațiune precrisă nu se află și nici nu e mirare, pentru-că la parochii atât de slăbuțe, unele în realitate chiar și sub două sute fiorini venit nu se îndeaș nimenea. Un amic.

Gărbăut-ung., 24 Februarie.

(Atitudine protopopului Ioan Laslo.)

Cu data de 18 l. c. a apărut în numărul ȳiarului „Tribuna“ o corespondență din Cluj subscrisă de „Un mirean“, în care persoana actualului protopop, dl Ioan Laslo, nu se prezintă în cea mai favorabilă lumină.

S'a ȳis adecă, că venind protopopul Laslo în Cluj, a fost primit cu oare-care răceală. E adevărat, că introducerea sa nu s'a făcut cunoscută credincioșilor în mod oficial, dar' răspândindu-se vestea introducerii, s'au adunat un număr considerabil de credincioși la sf. biserică și l-au primit cu toată căldură și cu strigăte de „Sē trăească!“

Este mai departe neexact, că nu are altă foaie în casă, ci numai „Magyar Állam“, deoarece ce mai are „Unirea“ și „Transilvania“, ear' celelalte foi românesce, din cauză, că la casina românească ce se află tocmai în casele parochiale și așa viu și pe toate ceti, ca om cu familie cruță și nu le abonează.

La sinodul prim, ȳinut în vara anului trecut, am fost de față, dar' să-mi numit preoții tractul de necuți — nici vorbă, ... nu putea să ne numească, ... căci nu ne-a cunoscut până atunci, nici nu a ȳis vre-un cuvēnt de scădere. Scopul aceluî sinod a fost mai cu seamă cunoștința reciprocă. Apoi cum putea să ne judece înainte de ce ne-ar fi cunoscut? Cu totul almintrelea stă lucrul. Dl protopop, ținēndu-și de datorință a visita tractul, în fruntea căruia este pus, după ținerea sinodului prim și-a împlinit această datorință, vizitând întreg tractul, ear' la sinodul al doilea, adecă de toamnă, a făcut un raport preoțiunii despre întreaga sa situațiune, lăudând preoțiimea aflată la postul seu și desaproband nepunctuositățile aflate pe alocurea, se înțeleg în genere, așa încât nimenea nu putea să se simță atins.

Cel-ce vooșce a extirpa abuzurile și neexactitățile dintre subalternii sei, oare să nu fie îndreptățit a o face aceasta? Eu așa cred, că aici vei afla nu numai o îndreptățire, ci chiar o datorință. Apoi că abuzuri sânt, aceea stă. Precum în toate tractele, așa și la noi, unii preoți sânt mai învęțați, ear' alții mai rămași, și datorința protopopului este a emenda greșelile și a introduce o uniformitate în conducerea agendelor preoțesci, ceea-ce a și făcut încâtva. Ca exemplu ne poate servi regularea rașiunilor bisericesci și școlastice, care până acum nu aveau nici formă de rașiuni, și se așteaptă de aici înainte și altele.

La conferența din Sibiu nu a voit a merge, aceea e drept, însă oare cu ce s'a excusat? A ȳis, că avēnd multe spese cu strămutarea la Cluj deoparte, ear' de altă parte, că începându-se înscrierile pe la școale, are de a speșă și cu aceeași mult, și în urmă, că nu este alegător în comitatul Cojocnei.

Purtare antiromânească n'a arătat nici la conferența ȳinută în cauza convocării unei adunări pentru proiectul kisedev-urilor, ci numai nu s'a lăsat a fi trit de acei cățiva adversari pe un teren luncos, care ear' ei înșiși l-ar fi folosit spre a submina poziția cea altcun destul de tare a domnului protopop.

A fost adecă vorbă, că adunarea, — cu toate-că toate adunările s'au ȳinut în casina românească, — să se țină în biserică, la care, se înțeleg, nu putea să se învoască, căci a lăsa să ȳintre politica în biserică nu este ȳerlat, de aici politică e exclusă. Asemenea n'a putut primi nici sarcina de a invita preoți, învęțătorii și curatorii de prin tract ex offi, și

pentru-ce? Pentru-că în atari lucruri protopopul nu mai este protopop, ci om politic, ca ori-ȳi-care altul, deci nu poate provoca pe nimenea din oficiu, însă a promis, că moralmente va influența asupra preoțiunii etc. și aceasta a și făcut-o, ragăndu-ne privatim, pe care i-s'a dat ocaziune, a participa la aceea adunare. Că și-a putut apēra convingerile sale până în capēt la acea conferență, nu-mai spre laudă îi poate servi.

Un preot.

CRONICĂ

Deputați pentru sinodul arhidieceean gr-or. La alegerile de deputați clericali pentru periodul sinodal 1891—1894 au fost aleși următorii: Cercul I. al Sibiiului: Dr. Ilarion Pușcariu, arhim. și vic. archiep.; cercul II. Sēlște: Ioan Hannia, director sem.; cercul III. Sebeș: Ioan Droș, protopresbiter; cercul IV. Alba-Iulia: Nicolau Ivan, redactor; cercul V. Deva: Ioan Papiu, protopresbiter; cercul VI. Hașeg: Ioan Rașiu, protopresbiter; cercul VII. Ilia: Avram Pēcuarariu, prot.; cercul VIII. Geoagiu: N. Cristea, asesor cons.; cercul IX. Zărand: Vasile Demian, protopresbiter; cercul X. Cămpeni: Romul Furdăș, protopresbiter; cercul XI. Turda: Nicanor Frateș, asesor consist.; cercul XII. Cluj: Tăliu Roșescu, adm. protopresb.; cercul XIII. Solnoș: Teodor Hermann, protop.; cercul XIV. Bistrița: Galacteon Șagău, protopresbiter; cercul XV. Tērnava: Matei Voilean, referent școlar; cercul XVI. Sighișoara: Zacharia Boiu, asesor cons.; cercul XVII. Treiscaune: D. Coltofean, protopresb.; cercul XVIII. Brașov: Ioan Popescu, profesor sem.; cercul XIX. Bran: Traian Meșian, protopresbiter; cercul XX. Făgăraș: Iuliu Dan, protopresbiter.

Fecunditate. Ni-se scrie din Boița: Aȳi în 16 l. c. soția locutorului din Boița, Maria lui Marcu Vēlcu Savu, a născut 3 fețe. Copilele până acum sânt sănătoase.

Influenza? De câteva ȳile graseacă în Viena o boală de gramaȳi cu diferite simptome, care reamintesc ivirea influenței din anul trecut și inspiră frica de reintoarcere a oaspeiului fatal. Boala nu pășese tocmai puternic și ține cel mult numai 3—5 ȳile, cuprinde pe mai multe persoane din aceeași familie, așa că transmisiunea dela o persoană la alta e foarte probabilă. — Și în Sibiu se observă o extindere a acestei boale, mai ales între copii, cam de vreo trei săptămāni încoace. Decursul până acum și aici nu e primējidos.

Proces de presă în contra ȳiarului sērbesc „Zastava“. Locuitorul din Neoplanta Arsenie Cirić a intentat la tribunalul reg. din Budapesta proces de presă pentru vătămăre de onoare în contra dlui Vasa Milutinović, fost redactor la ȳiarul „Zastava“. Milutinović a atacat pe cetățeanul Cirić într'o foaie volantă, care a fost răspândită ca suplement al ȳiarului „Zastava“.

Școala superioară de agricultură din Dublani în Galiția a fost închisă, deoarece se descoperi o conspirațiune socialistă, în care sânt compromiși treizeci de studenți.

Finanți amenințați. În comuna Mogsin din Maramurēș există între locuitorii ovrei și arēndatorii de rogali un conflict. Finanții, care au pășit pentru acești din urmă, aveau, — după „Egyetértés“, — să fie aruncați în aer cu dinamită. Din norocire lucrul a fost decooperit și s'a introdus cercetare.

Cutremure de pământ. Cetim în „Gazeta Transilvaniei“: Sămbătă seara, 16/28 Martie, pe la oarele 7 și 50 minute s'a simțit aici un mic cutremur de pământ în direcția dela Sud-Ost spre Nord-Ost. Cutremurul a durat 3—4 secunde. — Diarele bucuressene ne aduc scirea, că în 28 Martie n. pe la 8 oare seara s'a simțit în Bucuresci două șguduri de cutremur. Prima a fost foarte slabă, dar' cea de a doua foarte puternică.

Din Bucovina. Dl Emilian Ișopescu, adjunct la judecătoria cercuală din Solca, a fost transferat în aceeași calitate la Rădăuți, ear' ascultantul Ilie Dan a fost numit adjunct la judecătoria cercuală din Zastawna.

Emigrare preste Fiume. Decând emigranții din Ungaria nordică, care vooșce a face călătoria pe mare dela Hamburg, sânt foarte controlați de autorități, agenții își expedează jertfelor lor spre America preste Fiume. Un număr însemnat de emigranți ungari au plecat în ȳilele trecute dela Fiume spre New-York.

Domnul Ioan C. Brătianu. Cetim în „Românul“ (30 l. c. n.): Sciri îngrijitoare s'au răspândit ieri-seară, privitoare la sănătatea dlui Ioan Brătianu, care au alarmat pe numeroși sei amici. Din fericire putem anunța, că șgomotele erau neîntemiate și că dl Brătianu, care suferă de reumatism, este mai bine.

Împărăteasa Rusiei în România. „Unirea Liberală“ din Iași anunța, că împărăteasa Rusiei, la reintoarerea sa din Athena, va trece prin Bucuresci, unde va sta două ȳile și de aci se va reintoarce în Rusia, prin Iași, unde de asemenea se va opri, dar' numai pentru câteva oare.

Academia română din București va decerne în sesiunea aceasta, care se începe astăzi, trei premii și anume: Nasturel Herescu 4000 lei; Eliade Rădulescu 5000 lei, și Neuschotz 1500 lei.

Din diplomația rusească. După cum voese a scrie „Grașdanin“, ministrul plenipotențiar rusec din București, Hitrowo, și ministrul plenipotențiar rusec din Lisabona, Fonto, își vor schimba posturile. — Nou denumit ambasador rusec prelungă Quirinal, Vlangali, va merge după Pascale cesci spre a-și ocupa postul. — Reîntorcerea la postul seu a ambasadorului rusec în Viena, principele Lobanoff, este nemijlocit iminentă.

Foc îngrozitor. Din Varșovia se anunță cu data de 28 Martie n.: Orașul Przyrow din guvernamentul Petrikau a ars cu desăvârșire. 2000 persoane zac sub cerul liber, ear 10 oameni au căzut victime furioaselor flăcări.

Nuntă în casa Bonaparte. Diarul „Gaulois“ anunță, că după finirea doliului în urma morții prințului Jérôme, fiica acestuia Letiția, văduva ducelui de Aosta și cumnata regelui Italiei Umberto, se va căsători a doua-oraș și anume cu prințul Roland Bonaparte. Logodna a avut loc cu consimțământul prințului Jérôme. Prințesa este în etate de 25 de ani și nu posedă nici o avere, deoarece milioanele ducelui de Aosta aparțin celor 3 copii ai acestuia, ce i-a avut din căsătoria primă cu prințesa Cisterna. Prințul Roland, un fiu al prințului Petru Bonaparte, răposat în anul 1881, are deja 35 de ani și e văduv; el a moștenit după tatăl seu vitreg Blanc, cunoscutul arădător din Monaco, 30 milioane de franci. Pe timpul, când a fost promulgată legea contra pretențiilor, servia ca oficer în armata franceză, dar în urma acelei legi a trebuit să repăsească. Prințesa Letiția are din prima căsătorie un copil; Roland Bonaparte o fată.

Răscoala militară din Portugalia. Tribunalul militar din Oporto a condamnat pe principalele persoane implicate în rebeliunea dela 31 Ianuarie trecut la pedepse variând între patru ani închisoare celulară, urmate de deportație în Africa, la 18 luni de închisoare celulară. Au fost condamnați la trei ani și jumătate deportație: 502 acușați militari și 22 civili. Au fost achitați: 240 militari și 15 civili.

O descoperire valoroasă. Din Chicago se telegrafează, că medicul de acolo Dr. Wilhelm Gentry a descoperit microbi în influenței.

Restituirea Palestinei. Din Washington se scrie cu data de 5 l. c. v., că dl William E. Blackstone din Chicago, însoțit de secretarul de stat Mr. Blaine, s'a prezentat astăzi la președintele Statelor-Unite pentru a-i înmăna un memoriu înscris de comercianți, diaristi, politicieni și alte persoane de vază din toate părțile țării. Prin memoriul acesta, guvernul din Washington e rugat a interveni prelungă statele europene, ca să se ție un congres internațional pentru a se restitui fiilor lui Israel pământul făgăduinței. Memoriul face aluziune la persecuțiile Ovreilor din Rusia și conține, că nu se va găsi o altă soluție pentru cea istărie decât reînființarea unui stat ovricesc. Dl Blackstone e convins, că Turcia s'ar învici să cedeze un teritoriu întins în Asia-mică, dacă capitalistii israeliți vor lua asupra lor o parte a datoriei publice, care apasă acum foarte greu asupra finanelor turcesci. Deoarece guvernul Statelor-Unite e acum foarte împrietinit cu Rusia și n'are nici un interes direct în cea istărie, el se potrivește mai bine decât ori-ce alt guvern pentru aducerea pe tapet a chestiunii Palestinei. Președintele, domnul Harrison, ascultă cu mare atenție discursul dlui Blackstone și promise, că se va gândi asupra acestui proiect.

VARIETĂȚI.

(Telefonul între Paris și Londra.) Eată câteva amănunte în privința cablului telefonic între Paris și Londra, în privința lungimii și greutateii sale:

De partea engleză cablul telefonic urmează, pe uscat, calea ferată South-Eastern, trecând pe la Sidcup, Maidstone și Ashford și ajunge la mare la sinul Sfa-Margareta, între Dover și Deal. Lungimea: 85 de mile (cam 137 de chilometri).

Firele telefonice sânt de aramă și cântăresc 200 de chilogrami de mil. Atât firele de transmisiune, cât și firele de reîntorcere sânt învrite în formă de spirală, ca să împedeze inducțiunea.

Linia franceză (pe uscat) urmează calea ferată de Nord prin Mont di dier și Calais și ajunge la mare la Sangatte, între Calais și Boulogne. Lungimea: 204 mile (cam 327 chilometri). Firele, asemenea de aramă, cântăresc cam la 300 chilogrami de mil.

Cablul sub-marin, care releagă aceste fire aeriene, conține patru conductori. Fiecare conductor se compune din șapte fire de aramă curată, cântărind câte 80 chilogrami de mil nautic. El e acoperit cu o înveliș înveliș de cauciu, care cântăresce câte 150 chilogrami de mil nautic.

Totul e protegiat printr-o îmbrăcăminte de gudron mineral și de nesip destinat a face cablul cu desăvârșire impermeabil.

Se fac necontenite experiențe cu cablul telefonic dintre Paris și Londra. Comunicațiunile dela abonat la abonat vor necesita în-trebuințarea unui aparat special pentru distanțe mari.

Cea mai interesantă dintre aceste experiențe a fost, după o depeșă a agenției „Havas“, telefonarea dela Paris la Londra a operei celei noue a lui Massenet le Mage. Englezii privilegiați au putut să asculte la Londra cântecele dela opera din Paris, legată pentru această împregiurare cu noul cablu telefonic, inaugurat în mod oficial acum câteva zile.

(Milionarul slugă.) Din Atena se scrie:

Un adevărat tip de Harpagon a murit deunădi în orașul nostru. Preste un milion de franci a lăsat „unchiul Vasile“, — așa-i zicea milionarului, — nevastei sale, moștenitoarea sa universală.

De meserie bucătar, el intrase ca șef de bucătărie în casa bancherului Scuze. În această pozițiune el își strîne averea sa colosală pipărând bine nu numai bucatele, dar și socotelile ce le făcea stăpânului seu. Toate economiile și-le depuse la banca națională grecească, devenind unul din acționarii ei cei mai însemnați. Ca atare el avea un vot în afacerile băncii și când într-o zi fu vorba de a se da lui Scuze postul de administrator al băncii, bucătarul votă contra stăpânului seu. Din cauza aceasta fu dat afară din serviciu. Unchiul Vasile întră atunci slugă la un alt milionar și căpătă însărcinarea de a îngriji de nisece pisici, la care noul stăpân ținea ca la ochii din cap. Avarul mânca bucatele destinate pentru pisici și lăsa pe bietele animale să moară de foame. Unchiul Vasile muri fără a lăsa nici un testament, așa că toată averea trece în posesiunea femeii sale.

Din public.*)

Subscribul în numele seu și al fiului seu minorean aduce pe această cale profunda sa recunoștință tuturor amicilor, cunoscuților și înrudiților, care își arătară cu graiul sau în scris condurerea față cu imensa nenorocire ce i-a cuprins prin prea timpuria pierdere a iubitei sale soții respective mame.

Sibiu, în 19/31 Martie 1891

Ioan Ghibu, protopresb. și prof. sem.

*) Pentru cele cuprinse în rubrică: aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Posta redacțiunii.

Aziz și Aziza. Traducerea nu e tocmai nimerită. Pentru publicarea opurilor lui Cicero etc. nu ne putem angaja.

Observări la „Traduceri proaste“, Viena. Dacă ar fi obiective și științifice noi bucuros le-am publica.

Memoriei unui tiner, Blaj. E scris bine, dar substratul e un lucru, ce nu va produce interes. Carolinei, Blaj. Nu e pentru „Tribuna“.

Dlul G. S. în M. Ghesia (M.-Ludoș). Vă rugăm să ne trimiteți una din povestile vorbite întors. Dlul Ulp. Tr. S. în Șura-mică. E foarte însușitor discursul compus de D-Ta în castinele asilelor de copii, dar ne lipsește spațiul pentru a-l și publica.

Dlul Teofil N. în Hunedoara. Publicat cetitor al nostru va gusta totdeauna și scrii „mărunt și scurt formulate, dar nu poftiți dela noi, ca să jertfim din spațiul nostru scump coloane întregi pentru lucruri care nu pot avea decât un interes local și în cele mai multe cazuri chiar numai personal. Manuscrisele se nimicesc.

A. D. Blaj. La un car de oale ajunge o măciucă. E destul cu prima publicație, a doua ar fi în scoateala celei dintâi. Mai multă satisfacție nu poți pretinde, decât și-s'a dat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Sofia, 31 Martie n. Uciagașii lui Belceff încă nu sânt eruși. S'au făcut o mulțime de areștări; indignațiunea generală a ajuns la culme. Cercetarea ofere tot mai multe puncte de mănecare, că atentatorii nu au fost Bulgari, ci emisari străini, oameni plățiți de Rusia. Înverșunarea în contra Rusiei e foarte mare.

Berlin, 31 Martie n. După ce consiliul de miniștri s'a ocupat în ședința sa din urmă cu afacerea lui Bötticher, Vineri a sosit pentru Bötticher o scrisoare foarte omagială dela împăratul.

Bruxela, 31 Martie n. Ministrul președinte a denegat lucrătorilor audiența la consiliul general în afacerea revizuirii constituției.

Belgrad, 31 Martie n. Consiliul de miniștri a hotărât a abandona executarea legii de ăare de consum pe zăhar.

Viena, 31 Martie n. Adunarea electorală din Leopoldstadt a trebuit să fie disolvată din eausă, că antisemiții ar fi înscenat tumulte și bătăi. Poliția a deșertat sala.

Bibliografie.

A apărut: Volumul 2 din Istoria universală partea I. (Istoria antică) de dl Ioan Slavici, profesor în București.

A eșit de sub tipar din imprimeria „Românului“ Cercetări despre școalele românești din Turcia de Theodor Burada. Prețul 2 lei.

A apărut: „Studii Critice“ de I. Gherea (C. Dobrogeanu) edițiunea a 2-a, un volum în 8° de 370 pagine. De vânzare la librăria Socec et Comp. și la toate librăriile din România. Prețul 4 lei.

Al doilea vol. din Istoria universală prelucrată pentru clasele superioare de liceu de Petru Rășcanu, profesor la universitatea din Iași. Volumul ce a apărut conține 18 coale de tipar și tractează numai istoria Grecilor. Editura este a dlor Maximovici și Alexe din Iași.

A apărut volumul I. din cursul de drept public român de dl C. G. Diesescu, avocat și profesor la facultatea de drept din București.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVII. Nr. 11 dela 17/29 Martie are următorul cuprins: Lacrimi de fericire. Poesie de Lucreția Suciu. — Anca dintre Prunturi. Novela de Smara. — Nete-minciua vieții. Poesie de Cornel Botez. — Pianul Bertei. Comedie cu cântece într'un act, de Barriere și Lorin. Trad. de N. A. Bogdan. — Bibliografie. De Teodor Roșu, em. profesor gimnasial. (Urmare.) — Cugetări. De Cornelia Emilian. — Scrisoare către un tiner cleric. De preotul Macaveiu. — Iubileul Academiei române. — Sărbarea unui regiment românesc. De S. — Compositorul și lăutarii. (Cu ilustrațiune.) — Bomboane. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Biserici și școli. — Ce e nou? — Călimdarul săptămânii.

„Foaia diecesană“. Organ al eparchiei gr-or. române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Ioan Ionaș. Anul VI. Nr. 11 dela 17/29 Martie 1891 are următorul cuprins: Partea oficială. — Partea neoficială. Din propedeutica pedagogică de Stefan Velovan. Câteva cuvinte despre om, viață, epocile cății, constituție, temperament și moarte. De Dr. Em. Elefterescu. (Urmare și fine.) — Varietăți. — Bibliografie.

„Școala Română“. Revistă pedagogică pentru interesele institutelor de învățământ la Români și pentru organele lor. Edată și redigată de Vasile Petri. Ese în 8, 18 și 28 a fiecărei luni în Ghelra. Anul V. Nr. 8 dela 18 Martie v. 1891 are următorul cuprins: Proiectul de lege pentru grădinițe și asilele de copii în casa magnaților. — Adunarea generală a reuniuni învățătorești „Mariana“. — Lecțiuni din geografie și istorie. — Rectificare.

Călimdarul zilei.

20 Martie (1 Aprilie) 1891.

Italian: Sfinții uciți în m. Sava.

Gregorian: Hugo.

Soarele: răsare 5.43, apune 6.25

Buletin meteorologic.

Sibiu, 31 Martie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosf. în mm., Diferența din profunză, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului.

715.8 -1.0 +6.2 +8.6-4.3 NV

Din țeară 28 Martie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și tăria.

Budapesta . . . 758 +2.7 - SV 2
Sătmăr . . . 758 +3.5 - SV 2
Cluj . . . 759 +1.8 - NV 1
Orșova . . . 760 +5.0 - - - -
Arad . . . 760 -2.8 - N 2
Panclova . . . 759 +3.6 - N 3

Sosiți în Sibiu.

La 30 Martie n.

Hotel „Neurhner“. L. Kramer din București. Schmidt, locotenent din Mediaș. Barteles din Sighișoara. Stopon, căpitan din Cluj. F. M. Günter, funcționar de bancă din Viena. D-na Conrad din Deva. Wermescher din Reghinul-săseșc. D-na Veciu din Ineu. D-na Popescu din Nădab. Crișian cu familia din Reghinul-săseșc. Dr. Fejér din Boroșneu. Reichel, căpitan din Alba-Iulia. M. Korodi din Brașov. Lazar din Murăș-Oșorheiu. Anderik, sublocotenent din Alba-Iulia. I. Szalay și Dr. Fényes din Oradea-mare. I. Pankosta din Odorheiu-săseșc. Dr. Fejérvári din Făgăraș. R. Goldberger din Viena. Göppinger din Augsburg. A. Sperl din Teschen.

Hotel „Haberman“. Sigismund Falk din Pianașăseșc.

Economic.

Pentru stîrpirea animalelor stricăcioase pe teritoriul comitatului Sibiu s'a votat și în estan din fondul economic al comitatului suma de 250 fl., care se va împărți ca taglii pentru stîrpirea de urși, lupi și mistreți, precum și de insecte stricăcioase. Tagliile vor fi: pentru un puu de urs 4 fl., pentru un urs de cel puțin 1 an 6 fl. și pentru o ursoaică în această etate 8 fl., pentru un puu de lup sau mistreț de fiță 2 fl., pentru un lup sau mistreț ce umblă 3 fl., pentru o lupoaică sau mistreacă ce umblă 5 fl. Cine voese a primi o taglie are să arete pelea animalului omorfit cel mult în timp de 4 săptămâni dela omorfire la oficiul pretorial sau magistratul orășenesc competent după locul omoririi și să documenteze prin adevăriniță din partea oficiului comunal respectiv, că animalul a fost omorfit pe teritoriul comitatului Sibiu. Oficiul pretorial sau magistratul va mijloci apoi plățirea tagliei. Se vor da mai departe următoarele premii: pentru un litru de gândaci de Maiu vii 1 cr., pentru 5 fluturi 1 cr., pentru omorirea unei ceuce 5 cr., pentru omorirea unui uliu 10 cr., pentru a unui uliu de pasări 10 cr. și pentru a unei bufințe mare 20 cr. Premiile aceste se plătesc decâtă oficiul pretorial sau magistratul orășenesc competent după locuința. Pasările se se arete acelor oficii imediat după omorire.

Expoziție națională sau internațională? Sub acest titlu „Pester Lloyd“ dela 28 l. c. n. publică în partea sa economică un articol subscris de un fabricant de mobile, în care autorul se ocupă cu expoziția ce se va arangia din incidentul sărbării mileniului și anume din acel punct de veder dacă expoziția va trebui să fie națională sau internațională. Autorul articolului pledează pentru arangierea unei expoziții naționale și țice între altele: „Progrese uriașe, neașteptate am făcut noi pe terenul artei, al industriei de artă și al meseriei simple în acest pătrar de secol de independență politică și economică. Dar Vestul ne e încă cu mult superior și noi trebuie să primim cu mulțumită, dacă guvernul nostru, luând în înțeleaptă băgare de seamă raporturile, la încheierea de tractate internaționale va face totul spre a scuti industria națională în desvoltare și spre a împedeca copleșirea aceia prin superioritatea produselor străine“. După ce arată, că industria noastră poate conta la un export numai mărginit și ar fi destul, dacă ar mulțumici cel puțin parțea cea mai mare a consumului indigen, conține: „Față cu această situație favorabilă industria noastră însă va fi perdută fără scăpare, dacă i-se aduce pe cap pe cale artificială e concurență, fie pe calea unei expoziții universale arangiate în Budapesta, fie pe ori-și-care altă cale. E cu totul altceva a arangia în Ungaria o expoziție economică internațională, și altceva a arangia o expoziție în dustră ală internațională. Precădă cea dintâi ne aduce cumpărători și consumatori, ne răpește cea din urmă cumpărători și consumatori, și încât avem dreptate în această presupunere reese deja din împregiurare, că sânt tocmai Francezii și Belgianii aceia care voese a arangia această expoziție universală“. Articolul încheie cu aceea, că industria ungari, deși trebuie să fie recunosători contelui Eugen Zichy pentru zelul arătat întotdeauna în interesul industriei ungare, nu pot duce această recunoștință atât de departe, „ca să pună în joc pentru o predilecție a Excelenței Sale interesele proprii, precum și interesele vitale ale economiei ungare. Și că contele Zichy, recunoscând utopia proiectului seu de expoziție universală, se va grăbi a-și oferiserviciile sale pe ocaziunea sărbării mileniului.“

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinhilbruch. În 27 Martie n. s'au notat: unguresci bătrâni grii 47— cr. până 48— cr., unguresci grii tineri 49— cr. până 50— cr., de mijloc 49— cr. până 49½ cr., ușori 48½ cr. până 50— cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 48½ cr. până 49— cr., ușoră 48— cr. până 49— cr., românești, de Bakony, grii — cr. până — cr., transito grii, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr. transito sârbesci grii 49— cr. până 49½ cr. transito de mijloc 49— cr. până 49½ cr., transito ușori 48— cr. până 49— cr., îngrășăți cu cucurus — cr. până — cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per — campaniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Martie n. 1891.

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Băntăneșe vechiu, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, etc. Includes values for various currencies.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriacă, etc. Includes values for various financial instruments.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriacă, etc. Includes values for various financial instruments.

Bursa de București.

Table with 2 columns: 12 Mart. st. v., Renta rom. per 1875, etc. Includes values for various financial instruments.

Pentru redacțiune responsabil: Andreu Baltes.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XXII-a adunare generală ordinară

va avea loc Duminică, în 19 Aprilie c. n. a. e., la 3 oare după prânz în casa proprie a institutului (Strada Cisnădiei nr. 5).

Obiecte de pertractare sunt:

- 1. Darea de seamă despre afacerile anului 1890.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Introducerea asigurării obligatorii în contra pericolului de război și schimbarea condițiilor de asigurare.
5. Propuneri încurse.
6. Sortire de obligațiuni a fondului de întemeiere.

Sibiu, în 14 Martie 1891.

Direcțiunea.

[1039] 1-3

EXPOZIȚIUNEA DIN PARIS 1889.

Medalia de aur.

Cel mai mare succes! Probați și judecați!

[1010] 7-12

Destructivul

TORD-TRIBE

nimicește

cloțani, șoareci și soboli

fără cel mai mic pericol pentru animalele de casă.

Eu plătesc 1000 fl. aceluia, care-mi va pute dovedi, că există un mijloc superior destructivului Tord-Tribe, că în prima linie așa ca și acesta nu este stricacios pentru animalele de casă, precând obicinuita masă de fosfor omoară câni și mâte și lățește un miros nesuferit.

Prețul unui pachet 50 cr.

INVENTATORUL

A. Cousseau, Traverse Gazzino 5. Marsilia, Franția.

Depositul principal pentru Transilvania:

I. W. GROHMAN, băcănie, Sibiu.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndereticul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Fe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderetic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscium-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and others. Includes sub-tables for various line segments and specific train types (Tren scolarizat, Tren de persoane).